

Sygn. akt III AUa 507/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 lutego 2018 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach

Wydział III Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSA Maria Pierzycka - Pająk (spr.)
Sędziowie	SSA Lena Jachimowska SSO del. Beata Torbus
Protokolant	Magdalena Bezak

po rozpoznaniu w dniu 31 stycznia 2018r. w Katowicach

sprawy z odwołania O. W. (1) (O. W. (1))

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C.

przy udziale zainteresowanych A. H. (1), E. Ż. i A. Ż.

o ustalenie odpowiedzialności wspólników spółki cywilnej za składki

na skutek apelacji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C.

od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Częstochowie

z dnia 9 grudnia 2016r. sygn. akt IV U 1674/15

uchyla zaskarżony wyrok oraz poprzedzającą go decyzję i sprawę przekazuje do ponownego rozpoznania bezpośrednio Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C..

/-/ SSO del.B.Torbus /-/ SSA M.Pierzycka-Pająk /-/ SSA L.Jachimowska

Sędzia Przewodniczący Sędzia

Sygn. akt III AUa 507/17

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 7 września 2015r. nr 45 Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C. stwierdził, że O. W. (1) solidarnie z A. H. (1) jako wspólnik spółki cywilnej (...).C. z siedzibą w C. odpowiada całym swoim majątkiem solidarnie ze spółką

i z pozostałymi współnikami za wszystkie obciążenia z tytułu składek związane z działalnością spółki i zobowiązana jest do zapłaty:

- składki na Fundusz Ubezpieczenia Społecznego za okres od lipca 2010r. do maja 2011r. w kwocie 23.680,12 zł plus odsetki za zwłokę obliczone na dzień 7 września 2015r. w kwocie 12.852,00 zł;
- składki na Fundusz Ubezpieczenia Zdrowotnego za okres od lipca 2010r. do lutego 2011r. oraz od kwietnia 2011r. do maja 2011r. w kwocie 6.186,99 zł plus odsetki za zwłokę obliczone na dzień 7 września 2015r. w kwocie 3.353 zł;
- składki na Fundusz Pracy oraz Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za okres od lipca 2010r. do lutego 2011r. oraz od kwietnia 2011r. do maja 2011r. w kwocie 1.746,47 zł plus odsetki za zwłokę obliczone na dzień 7 września 2015r. w kwocie 924,00 zł, ogółem 48.742,58 zł.

W uzasadnieniu tej decyzji organ rentowy powołał się na art. 115 oraz art. 107 § 2 pkt 2 Ordynacji podatkowej i podniósł, że ze zgromadzonych w sprawie dokumentów wynika, iż w okresie wskazanym w sentencji niniejszej decyzji O. W. (1) była współnikiem spółki cywilnej (...)C.

W związku z powyższym oraz na podstawie powołanych wyżej przepisów prawa odpowiada całym swoim majątkiem za zobowiązania spółki z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne. Nadto organ rentowy wskazał, że podniesiony przed wydaniem zaskarżonej decyzji przez pełnomocnika O. W. (1) argument, iż pracownicy byli zatrudniani w spółce fikcyjnie pozostaje bez wpływu na kwestie odpowiedzialności w/w jako współnika spółki cywilnej za okres zaległości składkowych od lipca 2010 r. do maja 2011 r. Wreszcie zaznaczono też, iż z uwagi na solidarny charakter zobowiązania wydana została również decyzja w stosunku do pozostałych współników spółki cywilnej (...)C. za okres 12/2009- 06/2011 w kwocie 78.846,45 zł w tym odnośnie A. H. (1).

Odwołanie od powyższej decyzji złożyła O. W. (1) zaskarżając ją w całości. Odwołująca zarzucała:

- błąd w ustaleniach faktycznych przejawiający się w błędnym wskazaniu w treści zaskarżonej decyzji kręgu podmiotów zobowiązanych solidarnie za obciążenia z tytułu składek związanych z działalnością spółki (...) S.C., z pominięciem pozostałych współników, podczas gdy z zaświadczenia wydanego w dniu 9 czerwca 2015r. wynika, iż organ rentowy powziął w toku postępowania wyjaśniającego wiadomość o uczestnictwie w Spółce w okresie wskazanym w sentencji skarżonej decyzji również współników E. Ż. oraz A. Ż.;

- niewyjaśnienie przez organ rentowy wszystkich okoliczności sprawy pomimo dostępnego materiału dowodowego, przejawiające się w pominięciu dowodów przedkładanych w toku postępowania administracyjnego, w szczególności wskazujących na działania pozostałych współników Spółki noszących znamiona czynów przestępnych z art. 219, 284 § 2 w z w. z art. 12, 296 § 1a w zw. z art. 12 oraz 303 w zw. z art. 12 Kodeksu karnego, jak również wykroczenia z art. 98 ust. 1 pkt 1a

i 2 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych, które spowodowały powstanie zobowiązania stwierdzonego zaskarżoną decyzją,

a w rezultacie pominięcie w sentencji zaskarżonej decyzji wskazania E. Ż. oraz A. Ż. jako pozostałych zobowiązanych współników Spółki, przy jednoczesnym ustaleniu odpowiedzialności A. H. (1), który we wskazanym okresie nie był współnikiem w Spółce,

- naruszenie przepisów prawa materialnego z art. 115 § 1 i 4 Ordynacji podatkowej w związku z art. 31 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych poprzez niewłaściwe zastosowanie o

odpowiedzialności solidarnej i przyjęcie, że adresatem decyzji o odpowiedzialności solidarnej może być tylko jeden z trzech odpowiedzialnych za zobowiązanie wspólników, jak również, że nie jest konieczne wskazanie w decyzji solidarności zobowiązania z pozostałymi wspólnikami spółki cywilnej.

Podnosząc te zarzuty odwołująca wносиła o zmianę zaskarżonej decyzji w ten sposób, że E. i A. Ż. jako wspólnicy spółki cywilnej (...)C. z siedzibą w C. zostaną uznani solidarnie zobowiązanymi za obciążenia z tytułu nieopłaconych składek na Fundusz Ubezpieczeń Społecznych, Fundusz Ubezpieczeń Zdrowotnych i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, związane z działalnością spółki cywilnej w okresie od lipca 2010r. do maja 2011r.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania, wywodząc jak w zaskarżonej decyzji, podtrzymując stanowisko zajęte w uzasadnieniu do zaskarżonej decyzji.

Dodatkowo wskazano, że we wcześniejszym postępowaniu dotyczącym przeniesienia odpowiedzialności na wspólników spółki cywilnej wydano już decyzję na pozostałych wspólników spółki : E. Ż. i A. Ż.. Zaznaczono też, że odwołująca nie kwestionuje swojej odpowiedzialności z tytułu długu składkowego za okres objęty zaskarżoną decyzją, natomiast powoływane przez skarżącą nieprawidłowości w stosunkach między wspólnikami spółki w zakresie zatrudnienia pracowników nie zostały w żaden sposób udokumentowane, a tym samym brak podstaw do przyjęcia, że w rzeczywistości doszło do podnoszonych przez nią w odwołaniu nadużyć. Zwrócono też uwagę, że za sporny okres dokumentacja zgłoszeniowa i rozliczeniowa spółki była przekazywana drogą elektroniczną przez biuro rachunkowe, a tym samym organ rentowy nie posiada żadnych możliwości zweryfikowania twierdzeń odwołującej. Wreszcie organ rentowy zaznaczył, że listę wspólników spółki ustalił na podstawie danych uzyskanych od Naczelnika Drugiego Urzędu Skarbowego w C., a wobec złożonych przez odwołującą umowy spółki niezbędne jest przeprowadzenie dowodu z dokumentacji Urzędu Skarbowego celem weryfikacji osób, które były faktycznie wspólnikami w spółce w okresie objętym zaskarżoną decyzją.

Wyrokiem z dnia 9 grudnia 2016r. Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Częstochowie zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił, że O. W. (1) oraz A. H. (1) nie są zobowiązani do zapłaty należności z tytułu składek spółki cywilnej (...)C. z siedzibą w C. objętych zaskarżoną decyzją Nr 45 oraz przyznał odwołującej kwotę 360 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd Okręgowy na podstawie treści umów spółki cywilnej z dnia 20 marca 2003r. i 19 lipca 2010r. oraz dokumentacji zgłoszeniowej uzyskanej od Naczelnika Drugiego Urzędu Skarbowego w C., przy piśmie z 8 marca 2016r. (k. 134-135 a.s.) ustalił, że umową z dnia 20 marca 2003r. zawartą między E. Ż., A. Ż. i A. H. (1) zawiązano spółkę cywilną pod nazwą (...) S.C., której celem gospodarczym i zakresem działalności było prowadzenie działalności gastronomicznej - Restauracja, Kawiarnia (...). Umowę zawarto na czas nieokreślony.

Na podstawie aneksu do powyższej umowy z dnia 4 czerwca 2004r. A. H. (1) wystąpił ze spółki cywilnej ze skutkiem na dzień 1 lipca 2004r.

Powyższe zmiany zostały zgłoszone do Drugiego Urzędu Skarbowego w C. w dniu 14 lipca 2004r.

Dalej Sąd ustalił, że umową z dnia 19 lipca 2010r. zawartą między E. Ż., A. Ż. i O. W. (1) (wcześniej M.) doszło do zawiązania spółki cywilnej pod nazwą (...) S.C., której celem gospodarczym i zakresem działalności było prowadzenie działalności gastronomicznej - Restauracja- (...). Umowę tę zawarto na czas określony do 30 lipca 2013r.

Z kolei w oparciu o dokumentację akt Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Sąd ustalił, że decyzjami z dnia 18 stycznia 2012r., wydanymi odrębnie w stosunku do E. Ż. i A. Ż., Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział

w C. stwierdził, że jako współnicy spółki cywilnej (...) odpowiadają całym swoim majątkiem solidarnie ze spółką i z pozostałymi współnikami za wszystkie obciążenia z tytułu składek związane z działalnością spółki i zobowiązani są do zapłaty składek na Fundusz Ubezpieczenia Społecznego

za marzec 2009r. oraz za okres od maja 2009r. do czerwca 2011r., składek na Fundusz Ubezpieczenia Zdrowotnego za marzec 2009r. oraz za okres od maja 2009r. do lutego 2011r., składki na Fundusz Pracy oraz Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za marzec 2009 r., za okres od maja 2009r. do lutego 2011r. oraz za okres od kwietnia 2011 r. do czerwca 2011 r. w łącznej kwocie 85.711,28 zł łącznie z odsetkami na dzień wydania decyzji.

Jak dalej ustalił Sąd Okręgowy, następnie pismem z dnia 7 lipca 2015r. ZUS zawiadomił odwołującą się O. W. (1) o wszczęciu postępowania

z urzędu w sprawie przeniesienia odpowiedzialności na nią jako współnika spółki cywilnej (...) S.C. w C. z tytułu składek na Fundusz Ubezpieczenia Społecznego, na Fundusz Ubezpieczenia Zdrowotnego na Fundusz Pracy oraz Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za okres od lipca 2010r. do maja 2011r., po czym pismem z dnia 30 lipca 2015r. zawiadomił ją

o zakończeniu postępowania i następnie wydał zaskarżoną w niniejszej sprawie decyzję.

Dalej Sąd stwierdził, że w toku procesu odwoławczego prowadzonego

w rozpoznawanej sprawie organ decyzją z dnia 12 kwietnia 2016r. uchylił prawomocną decyzję z dnia 7 września 2015r. wydaną w stosunku do A. H. (1) w związku z ustaleniem, iż przestał być współnikiem spółki cywilnej (...) z dniem 14 lipca 2004r.

Z ustaleń Sądu poczynionych na podstawie informacji Komisariatu III Policji

w C., treści postanowienia Prokuratury Rejonowej w Częstochowie

w sprawie o sygn. akt 2 DS. 1409/15, dokumentacji zgłoszeniowo - rozliczeniowej udostępnionej przez ZUS wraz z dokumentacją korygującą oraz informacji udzielonej przez organ rentowy w piśmie z 7.06.2016r. (k. 209 a.s.) jak i w oparciu o zeznania świadków E. D., R. F., J. K. i A. W. oraz wyjaśnień odwołującej O. W. (1) wynika, że zaległości spółki cywilnej (...) za okres od lipca 2010r. do maja 2011r. spowodowane były zgłoszeniem do ubezpieczeń społecznych P. Ż.

i K. Ż. i nieopłacaniem składek związanych z ich zatrudnieniem. Byli to synowie współników E. Ż. i A. Ż., z którymi zawarto fikcyjne umowy o pracę celem umożliwienia im ubiegania się o kredyty bankowe, przy czym zarówno P. Ż. jak i K. Ż. nie wykonywali żadnych czynności

w restauracji. Ustalono też, że dokumentację księgową spółki cywilnej prowadziła wówczas firma (...), która na życzenie E. Ż. informacji związanych z zatrudnieniem synów, w tym dotyczących należnych z tego tytułu składek, udzielała tylko jej z pominięciem odwołującej.

Sąd ustalił również, że w dniu 3 listopada 2015r. wszczęte zostało, przez Komisariat III Policji w C. pod nadzorem Prokuratury Rejonowej C. - Północ w C., na podstawie zawiadomienia O. W. (1), postępowanie przygotowawcze w sprawie mającej miejsce w okresie od lipca 2010r. do maja 2011r. w C., gdzie E. i A. Ż. prowadzący działalność gospodarczą w formie spółki cywilnej pod nazwą (...) C. przy al. (...) poprzez niezgłoszenie wymaganych danych dotyczących pracowników naruszyli przepisy prawa

o ubezpieczeniach społecznych. W dniu 13 kwietnia 2016r. akta główne postępowania przesłano do Prokuratury Rejonowej C. - Północ w C.. Postanowieniem z dnia 23 czerwca 2016r. wydanym w sprawie o sygn. akt 2 DS. 1409/15 - Prokurator Prokuratury Rejonowej C. - Północ

w C. postanowił umorzyć postępowanie w sprawie: 1) dokonanego

w okresie od lipca 2010r. do maja 2011r. w C. naruszenia przepisów prawa o ubezpieczeniach społecznych poprzez zgłoszenie nieprawdziwych danych dotyczących zatrudnienia pracowników K. Ż. i P. Ż. w firmie (...) S.C. z siedzibą w C., co miało wpływ na prawo

do świadczeń albo ich wysokość, tj. o czyn z art. 219 k.k. - wobec braku znamion czynu zabronionego, a stwierdzenia wykroczenia z art. 98 ust 1 pkt 2 ustawy z dnia

13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych; 2) dokonanego

w okresie od lipca 2010r. do maja 2011r. w nieustalonym miejscu przywłaszczenia pieniędzy w kwocie 48.742,58 zł stanowiące pobrane, a nieodprowadzone składki z tytułu zatrudnienia P. Ż. i K. Ż. w firmie (...) S.C. z siedzibą w C., czym działano na szkodę O. W. (1), tj. o czyn z art. 284 § 1 k.k. - wobec braku znamion czynu zabronionego;

3) dokonanego w okresie od lipca 2010r. do maja 2011r. w nieustalonym miejscu nadużycia uprawnień lub niedopełnienie obowiązku przez wspólników firmy (...) S.C. z siedzibą w C. wskutek czego wyrządzono O. W. (1) znaczną szkodę majątkową w wysokości 48.742,58 zł, tj. o czyn z art. 296 § 1a k.k. - wobec braku znamion czynu zabronionego; dokonanego w okresie od lipca 2010r. do maja 2011r. w nieustalonym miejscu wyrządzenia szkody majątkowej O. W. (1) poprzez nierzetelne prowadzenie dokumentacji dotyczącej zatrudnienia P. Ż. i K. Ż. w firmie (...) S.C. z siedzibą w C., tj. o czyn z art. 303 k.k. wobec braku znamion czynu zabronionego.

Ponadto Sąd Okręgowy ustalił, że ostatecznie w dniu 30 grudnia 2015r. zostały złożone korekty dokumentów zgłoszeniowo - rozliczeniowych za P. Ż. i K. Ż. z zerowymi podstawami wymiaru składek.

Przy tak ustalonym stanie faktycznym Sąd I instancji uznał, że odwołanie O. W. (1) jest uzasadnione.

W rozważaniach prawnych Sąd przywołał treść art. 31 i 32 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2016r., poz. 693 ze zm.), a następnie stwierdził, że zgodnie z art. 115 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2015r., poz. 613 ze zm.) wspólnik spółki cywilnej, jawnej, partnerskiej oraz komplementariusz spółki komandytowej albo komandytowo-akcyjnej odpowiada całym swoim majątkiem solidarnie ze spółką i z pozostałymi wspólnikami za zaległości podatkowe spółki jak i poprzez zastosowanie tego przepisu do zaległości składkowych poprzez art. 31 ustawy systemowej także za długi składkowe Sąd przypomniał również, że zgodnie z treścią § 2 tego uregulowania przepis § 1 stosuje się również do odpowiedzialności byłego wspólnika za zaległości podatkowe (składkowe) z tytułu zobowiązań, których termin płatności upływał w czasie, gdy był on wspólnikiem, oraz zaległości wymienione w art. 52 oraz art. 52a powstałe w czasie, gdy był on wspólnikiem, jak i do zobowiązań podatkowych (składkowych) powstałych na podstawie odrębnych przepisów po rozwiązaniu spółki, za zaległości podatkowe z tytułu zobowiązań, których termin płatności upływał po rozwiązaniu spółki, oraz do zaległości wymienionych w art. 52 oraz art. 52a powstałych po rozwiązaniu spółki.

Nadto Sąd dodał, że orzeczenie o odpowiedzialności, o której mowa w § 1, nie wymaga uprzedniego wydania decyzji w sprawach, o których mowa w art. 108 § 2 pkt 2, a rozstrzygnięcie w tych sprawach następuje w decyzji orzekającej o odpowiedzialności (§ 4), przy czym przepis § 4 stosuje się również w przypadku rozwiązania spółki (§ 5).

Jednocześnie Sąd Okręgowy wskazał, że norma art. 115 Ordynacji podatkowej przewiduje osobistą i posiłkową odpowiedzialność wspólników spółek cywilnych i osobowych za zobowiązania publicznoprawne spółek i znajduje odpowiednie zastosowanie dla należności z tytułu składek. Przy czym, jak podkreślał Sąd, do ustalenia odpowiedzialności wspólnika spółki cywilnej za zaległości składkowe istotne znaczenie ma ustalenie, czy termin ich płatności upływał w czasie, gdy był on wspólnikiem.

W ocenie Sądu w rozpoznawanej sprawie znaczenie miało przede wszystkim ustalenie czy w ogóle w okresie objętym zaskarżoną decyzją wystąpiły zaległości składkowe, które podlegałyby dochodzeniu.

W tym kontekście Sąd odwołując się do zgromadzonego materiału dowodowego ocenił, że należności co do których organ rentowy chce zaskarżoną decyzją przenieść odpowiedzialność na odwołującą w rzeczywistości nie istnieją. Jak podkreślał bowiem Sąd, przeprowadzone postępowanie dowodowe potwierdziło, że zaległości składkowe wynikały wyłącznie z fikcyjnego zgłoszenia do ubezpieczeń P. Ż. i K. Ż. i nieopłacania związanych z tym składek.

Fakt, że osoby te nie wykonywały żadnej pracy w restauracji, zdaniem Sądu, został potwierdzony przez świadków, w tym innych pracowników tej restauracji oraz przez księgową spółki. Nadto co istotne, jak zaznaczał Sąd, ostatecznie E. Ż. w dniu 30 grudnia 2015r. złożyła co do w/w osób korekty dokumentacji rozliczeniowo - zgłoszeniowej z wykazaniem zerowych podstaw wymiaru składek.

Dalej Sąd zauważał, że w orzecznictwie podnosi się, iż w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych sąd ocenia legalność decyzji rentowej według stanu rzeczy

w chwili jej wydania. Postępowanie sądowe w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych wszczyna się poprzez wniesienie odwołania od decyzji organu rentowego i ma ono na celu zweryfikowanie stanowiska tego organu wyrażonego w decyzji. Generalna zasada sprowadzenia postępowania sądowego do badania legalności decyzji w chwili jej wydania może jednak, jak zaznacza Sąd, podlegać modyfikacji, o ile przepisy dotyczące postępowania odrębnego w sprawach z zakresu ubezpieczeń modyfikacji takiej wprost nie zakazują. Ponadto Sąd wskazał, że takim przepisem, który zakazuje orzekać sądowi co do istoty sprawy w sytuacji zaistnienia, po wniesieniu odwołania do sądu, nowych okoliczności jest art. 477^{14a}

§ 4 k.p.c. Przepis ten wyklucza stosowanie reguły wynikającej z art. 316 § 1 k.p.c.,

w sytuacji gdy nowe okoliczności dotyczące stwierdzenia niezdolności do pracy lub niezdolności do samodzielnej egzystencji powstały po dniu złożenia odwołania. Jednak jak dodawał Sąd ograniczenia takiego nie doznają pozostałe kategorie spraw

z zakresu ubezpieczeń społecznych. Mianowicie postępowanie sądowe toczy się według reguł wynikających z przepisów Kodeksu postępowania cywilnego,

a odwołanie od decyzji organu rentowego zastępuje pozew w sprawie cywilnej. Dlatego też założenie, że orzekanie w procesie przed sądem w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych dotyczy wyłącznie badania legalności decyzji organu rentowego, nie może mieć charakteru absolutnego. Ma ono bowiem uzasadnienie tylko wtedy, kiedy odwołanie się do art. 316 § 1 k.p.c. wypaczałoby charakter postępowania w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych i prowadziłoby do jaskrawego pominięcia odrębności tego postępowania poprzez całkowite pozbawienie znaczenia postępowania administracyjnego poprzedzającego postępowanie sądowe (por. m.in. wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 7 kwietnia 2016r., sygn.

III AUa 1954/15, LEX nr 2031177).

W tych okolicznościach Sąd ostatecznie stanął na stanowisku, że nie można przy orzekaniu w rozpatrywanej sprawie pomijać okoliczności, iż należności,

co do których organ rentowy chce przenieść odpowiedzialność na odwołującą

w rzeczywistości nie istnieją, gdyż wypaczałoby to sens postępowania sądowego, które w założeniu odnosić ma się do merytorycznej warstwy sprawy.

Zdaniem Sądu fakt, że okoliczności związane z fikcyjnym zatrudnieniem P. i K. Ż. zostały wykazane dopiero w postępowaniu odwoławczym, nie może skutkować tym, iż mają być one pomijane przy badaniu zasadności zaskarżonej decyzji.

Jednocześnie Sąd stwierdzał, że zaskarżona decyzja jest również wadliwa

z przyczyn formalnych, a to z tego względu, że po pierwsze w decyzji tej stwierdzono solidarną odpowiedzialność za składki z osobą, która nie była w spornym okresie współnikiem tej spółki cywilnej, tj. A. H. (1), a nadto z drugiej strony nie stwierdzono w żadnym zakresie solidarnej odpowiedzialności odwołującej

z E. Ż. i A. Ż., co do których w okresie wcześniejszym

wydane zostały odrębne decyzje.

Natomiast zgodnie z poglądami Naczelnego Sądu Administracyjnego orzeczenie o odpowiedzialności wspólników rozwiązanej spółki cywilnej za jej zobowiązania podatkowe, powinno nastąpić na podstawie art. 115 § 1 i 4 w zw. z art. 108 § 1 o.p., po przeprowadzeniu postępowania z udziałem wszystkich wspólników tej spółki, jako stron tego postępowania, w ramach jednej decyzji adresowanej do tych wspólników.

Kierując się powyższymi okolicznościami Sąd uznał, że zaskarżona decyzja jest wadliwa i na mocy art. 477^{14a} § 2 k.p.c. orzekł o jej zmianie.

Z kolei uzasadniając swoje orzeczenie o kosztach zastępstwa procesowego Sąd I instancji odwołał się do przepisów art. 98 k.p.c. oraz § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015r., poz. 1800), a także § 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2016r., poz. 1667).

Apelację od przedstawionego wyroku wniósł organ rentowy zarzucając:

1. naruszenie przepisów prawa procesowego, tj. art. 233 k.p.c. poprzez dokonanie ustaleń sprzecznych z zebraniem w sprawie materiałem dowodowym,
a w konsekwencji,

2. naruszenie przepisów prawa materialnego, poprzez ich niewłaściwe zastosowanie, tj. art. 115 oraz art. 107 § 1 i § 2 pkt 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. Ordynacja podatkowa (tekst jednolity Dz. U. z 2015r., poz. 613) w związku z art. 31 i 32 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2016r., poz. 963) i ustalenie, że ubezpieczona O. W. (1) wraz z A. H. (1) nie są zobowiązani do zapłaty należności z tytułu składek spółki cywilnej (...).C. z siedzibą w C. objętych decyzją nr 45, mimo braku przesłanek do takiego rozstrzygnięcia.

Podnosząc te zarzuty apelujący wnosił o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie odwołania ubezpieczonej oraz o zasądzenie kosztów postępowania w wysokości według norm przepisanych.

W uzasadnieniu apelacji podkreślano, że nie sposób podzielić ustalenia Sądu I instancji, że na dzień wydania zaskarżonego wyroku należności objęte kwestionowaną decyzją nie istniały. Mianowicie mimo korekty dokumentacji rozliczeniowej w toku procesu, dotyczącej K. i P. Ż., Spółka cywilna (...).C. nadal posiada zaległości z tytułu składek związane z działalnością tej spółki,
a w konsekwencji odwołująca O. W. (1) jako wspólnik tej spółki cywilnej odpowiada całym swoim majątkiem solidarnie ze spółką i z pozostałymi wspólnikami za wszystkie obciążenia z tytułu należnych organowi rentowemu składek związanych z działalnością spółki.

Ponadto skarżący zaznaczał, że wobec złożenia po wydaniu zaskarżonej decyzji, korygujących dokumentów rozliczeniowych i zgłoszeniowych za okres od sierpnia 2010r. do kwietnia 2011r. dotyczących K. i P. Ż. i wskutek tego zmniejszenia się zadłużenia spółki z tytułu składek, organ rentowy będzie dochodził należności w wysokości uwzględniającej przedmiotowe korekty. Dodano wreszcie, że fakt, iż wymieniony w zaskarżonej decyzji A. H. (1) nie odpowiada solidarnie z odwołującą za długi składkowe spółki nie powoduje automatycznie, że również odwołująca O. W. (1) nie jest zobowiązana do zapłaty należności z tytułu składek spółki cywilnej (...).C. z siedzibą w C. za okres objęty zaskarżoną decyzją, skoro była ona niewątpliwie w spornym okresie wspólnikiem spółki cywilnej (...).C. z siedzibą

w C. i tym samym stosownie do art. 115 § 1 Ordynacji odpowiada całym swoim majątkiem solidarnie ze spółką i z pozostałymi wspólnikami za zaległości podatkowe spółki. Jednocześnie apelujący zwracał uwagę, że przepis ten nie zawiera przesłanek egzoneracyjnych oraz, że orzekanie o odpowiedzialności wspólników nie jest tu oparte na zasadzie winy i dlatego nie ma znaczenia ustalenie przyczynienia się do powstania zaległości.

Ponadto skarżący akcentował, że wyłącznie w sferze technicznej pozostaje kwestia tego, czy orzeczenie organu w formie decyzji dotyczącej zobowiązania wszystkich wspólników przyjmie postać jednej decyzji dotyczącej tychże wspólników, czy też szeregu decyzji odrębnych dotyczących każdego z nich (jak to miało miejsce w niniejszej sprawie). W obydwu bowiem wypadkach stwierdza się solidarny obowiązek dłużników - wszystkich wspólników spółki cywilnej - w stosunku do wierzyciela organu rentowego, gdyż solidarna odpowiedzialność wynika wprost z przepisu prawa (art. 115 Ordynacji podatkowej).

W tym stanie rzeczy, w ocenie apelującego, uwzględniając materiał dowodowy zgromadzony w sprawie, brak było podstaw do ustalenia, że O. W. (1) nie jest zobowiązana do zapłaty należności z tytułu składek spółki cywilnej (...).C. z siedzibą w C., objętych zaskarżoną decyzją.

W odpowiedzi na apelację odwołująca wносиła o jej oddalenie i zasądzenie kosztów postępowania apelacyjnego, w tym kosztów zastępstwa procesowego, podnosząc, że w jej ocenie wyrok Sądu I instancji jest prawidłowy, a apelacja całkowicie bezzasadna.

W uzasadnieniu swojego stanowiska odwołująca zwracała w pierwszej kolejności uwagę, że bezsporna w niniejszej sprawie była okoliczność wystąpienia A. H. (1) ze spółki ze skutkiem na dzień 1 lipca 2004r. na podstawie aneksu do umowy z dnia 20 marca 2003r. zawierającej spółkę cywilną (...).C. Dlatego też zdaniem odwołującej wniosek apelującego o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie jej odwołania w całości, który koreluje jednocześnie z zakresem zaskarżenia wskazanym przez apelującego, jawi się wobec powyższego jako całkowicie niezasadny, gdyż w świetle w/ w bezspornej okoliczności organ rentowy w sposób pozbawiony logicznego uzasadnienia wskazuje na dokonanie przez Sąd nieprawidłowych ustaleń faktycznych i w konsekwencji błędne rozstrzygnięcie o braku odpowiedzialności A. H. (1) za zapłatę należności wskazanych w przedmiotowej decyzji, mimo, że przesłanki ku powyższemu wystąpiły - co znalazło swój wyraz w uchyleniu przez organ decyzji 090000/71/44/2679/2015-RED-D-III-KN z dnia 7 września 2015r. - oraz zostało przyznane przez ten organ w toku postępowania odwoławczego.

W dalszej kolejności odwołująca podkreślała, że Sąd I instancji również prawidłowo ustalił, że zaległości spółki cywilnej za okres od lipca 2010r. do maja 2011r. spowodowane były zgłoszeniem do ubezpieczeń społecznych P. Ż. i K. Ż. i nieopłacaniem składek związanych z ich zatrudnieniem. Jak nadto zaznaczała, Sąd I instancji w świetle zgromadzonego materiału dowodowego słusznie ustalił, że synowie pozostałych wspólników spółki cywilnej nie wykonywali żadnych czynności w restauracji prowadzonej przez spółkę, a fikcyjne umowy o pracę zostały z nimi zawarte przez E. Ż. celem umożliwienia ubiegania się im o kredyty bankowe. Nadto odwołująca dodawała, że zeznania świadków, w tym prowadzącej dokumentację księgową spółki cywilnej księgowej E. D., potwierdziły, iż na życzenie E. Ż. zatajano przed nią jakiegokolwiek informacje związane z zatrudnieniem jej synów, w tym te dotyczące należnych składek z tytułu ich zatrudnienia, co świadczyło o zawinionych działaniach względem niej wspólników E. i A. Ż.. Wreszcie w ocenie odwołującej O. W. (1), Sąd Okręgowy prawidłowo ustalił, że dochodzone należności w ogóle nie istnieją, gdyż wbrew twierdzeniom apelującego, w związku ze złożeniem w dniu 30 grudnia 2015r. przez E. Ż. dokumentów wyrejestrujących oraz dokumentów rozliczeniowych z zerowymi podstawami wymiaru składek od dnia 1 sierpnia 2010r., zadłużenie spółki cywilnej z tytułu składek za K. Ż. i P. Ż. zostało nie tylko zmniejszone, ale całkowicie zniwelowane.

W świetle powyższych okoliczności, w ocenie odwołującej się, niezrozumiałe jest wywodzenie przez apelujący organ rentowy, iż Sąd I instancji dokonał ustaleń faktycznych sprzecznych z zebrany materiał dowodowy i naruszył tym samym przepisy prawa procesowego, tj. art. 233 § 1 k.p.c.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja organu rentowego zasługuje na uwzględnienie, aczkolwiek z przyczyn innych niż zostały w niej podniesione, a mając je na względzie Sąd Apelacyjny nie zaakceptował wniosku apelacyjnego o wydanie wyroku reformatoryjnego.

Zdaniem Sądu odwoławczego, zachodzi konieczność uchylecia zaskarżonego wyroku oraz poprzedzającej go decyzji z dnia 7 września 2015r. i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania organowi rentowemu.

Wstępnie należy zauważyć, że w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych sąd drugiej instancji może - stosownie do art. 477^{14a} k.p.c. uchylając wyrok sądu pierwszej instancji, uchylić także objętą nim decyzję organu rentowego i przekazać sprawę temu organowi do ponownego rozpoznania. Zastosowanie art. 477^{14a} k.p.c.

nie ma samodzielnego bytu i jego zastosowanie wymaga w pierwszej kolejności spełnienia warunków z art. 386 § 2 lub § 4 k.p.c., czyli zaistnienia przesłanek uzasadniających uwzględnienie apelacji przez uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 17 października 2011 r., OSNP 2012r. nr 21-22, poz. 274, z dnia 30 października 2012r., II UZ 50/12, OSNP 2013, nr 23- 24, poz. 289, z dnia 19 listopada 2013r., I UZ 40/13, Lex 1555391, z dnia 27 listopada 2014r., III UZ 12/14, Lex 1628950).

Trzeba też zaznaczyć, że uchylenie wyroku Sądu I instancji wraz z poprzedzającą go decyzją i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania organowi rentowemu ograniczone jest do wyjątkowych przypadków, gdy oprócz przesłanek z art. 386 § 2 lub § 4 k.p.c. wystąpiły takie wady zaskarżonej decyzji, których nie można było naprawić w postępowaniu sądowym. Przepis art. 477^{14a} k.p.c. służy bowiem rozwiązywaniu sytuacji, w których - ze względu na zakres kompetencji sądu ubezpieczeń społecznych - przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi pierwszej instancji nie może doprowadzić do usunięcia uchybień popełnionych przez organ rentowy. Przepis ten jest stosowany wówczas, gdy konieczne jest skasowanie decyzji organu rentowego i wydanie nowej, po przekazaniu temu organowi do ponownego rozpoznania i przeprowadzeniu prawidłowego postępowania przed tym organem, uwzględniającego wszelkie wymagania wynikające z prawa materialnego (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 20 października 2016r., I UZ 22/16, Lex 2159129).

Niewątpliwie w sytuacji, gdy istnieją nieprawidłowości i luki w postępowaniu przed organem rentowym i gdy decyzja wydana w konkretnej sprawie nie jest poprzedzona stosownym postępowaniem wyjaśniającym, opartym na konkretnych dowodach i ustaleniach oraz zawiera sprzeczne bądź zbyt mało skonkretyzowane stwierdzenia danej kwestii, celowym jest nie tylko uchylenie wyroku Sądu I instancji, ale i poprzedzającej go decyzji organu rentowego.

Taka właśnie sytuacja, w ocenie Sądu Apelacyjnego, zaistniała w rozpoznawanej sprawie.

Mianowicie kwestionowana przez odwołującą O. W. (2) decyzja ustalała solidarną odpowiedzialność w/w jako współnika spółki cywilnej (...).C. z A. H. (1) (H.) również współnikiem tej spółki cywilnej za dług z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenia społeczne (na FUS), ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za okres od lipca 2010 r. do maja 2011r. Chodziło więc o zobowiązanie związane z prowadzeniem działalności gospodarczej w formie spółki cywilnej. Przy czym organ rentowy wszczynając postępowanie z urzędu w sprawie przeniesienia odpowiedzialności na odwołującą się za zobowiązania składowe miał wiedzę, że doszło już do ustania spółki cywilnej w dacie 30 września 2011r.

W tej sytuacji wobec ustania bytu spółki cywilnej - tj. po przekształceniu współwłasności łącznej we współwłasność nie istniał już jakikolwiek substrat majątku możliwego przypisania spółce i to tylko na wspólnikach ciąży już ułamkowywówczas całkowity ciężar odpowiedzialności za zadłużenie z tytułu ich zobowiązań jako płatników składek.

Tak więc w sytuacji, gdy doszło do ustania spółki cywilnej, obowiązkiem organu rentowego, w przypadku prowadzenia postępowania w sprawie określenia wysokości zobowiązania składkowego rozwiązanej spółki cywilnej oraz orzeczenia o odpowiedzialności za te zobowiązania składkowe byłych wspólników tej spółki jest prowadzenie tego postępowania z udziałem wszystkich osób będących w danym okresie, gdy dług składkowy powstał, wspólnikami spółki cywilnej. W tej sytuacji niezbędnym jest ustalenie w sposób prawidłowy kręgu byłych wspólników spółki jak i zakresu ich odpowiedzialności za zadłużenie z tytułu nieopłaconych składek.

W sytuacji, gdy w jednym postępowaniu dochodzi do określenia zobowiązania składkowego byłych wspólników spółki cywilnej (po ustaniu tej spółki) i orzeczenia o odpowiedzialności osoby trzeciej, jak stwierdził Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 19 czerwca 2012r., sygn. akt II UK 272/11, można twierdzić, że w takim przypadku w rzeczywistości podstawa odpowiedzialności wspólników spółki cywilnej jest pierwotna. Z istoty spółki cywilnej wynika, że w czasie jej trwania egzekucja zmierzająca do zaspokojenia zobowiązań spółki jest prowadzona z majątku wspólników - wspólnego i osobistego. Natomiast po ustaniu spółki cywilnej nie występuje już żaden substrat majątku możliwy do przypisania spółce. Po rozwiązaniu spółki cywilnej odpowiedzialność byłych wspólników jako osób trzecich za jej długi składkowe przestaje mieć charakter posiłkowy.

Mimo, że nie traci ona charakteru odpowiedzialności osób trzecich, w takiej sytuacji na byłych wspólników, odpowiadających całym swoim majątkiem zostaje przełożony de facto całkowity ciężar za zadłużenia składkowe spółki. Tym samym odpowiedzialność byłych wspólników w tej sytuacji traci swój subsydiarny charakter.

Z art. 115 § 4 w związku z art. 115 § 5 Ordynacji podatkowej (ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r.) i przy zastosowaniu art. 31 i 32 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych wynika, że orzeczenie o odpowiedzialności wspólnika (byłego wspólnika) m.in. spółki cywilnej za zaległości składkowe, nie wymaga uprzedniego wydania decyzji, o których mowa w art. 108 § 2 pkt 2 Ordynacji podatkowej.

Określenie w takim wypadku wysokości zobowiązań spółki następuje w decyzji o odpowiedzialności na osoby trzecie. W przeciwieństwie więc do pozostałych osób trzecich, w przypadku spółek osobowych w jednym postępowaniu dochodzi do określenia wysokości zobowiązania składkowego jak i odpowiedzialności wspólnika (byłego wspólnika) jako osoby trzeciej. Osoba trzecia nie ma więc w takiej sytuacji możliwości skutecznego podważania ustaleń dokonanych w postępowaniu prowadzonym uprzednio w stosunku do podmiotu, za którego długi odpowiada.

Jej odpowiedzialność bowiem co do zasady powstaje nie w trakcie kształtowania stosunku zobowiązaniowego, lecz dopiero w czasie jego realizacji.

W postępowaniu prowadzonym w trybie art. 115 § 4 i § 5 Ordynacji podatkowej wielkość należności składkowych ma być przedmiotem ustaleń i może być kwestionowana przez byłych wspólników, a tym samym powinni mieć oni zapewniony udział w postępowaniu. Dochodzi bowiem do wielości stron i organ rentowy powinien zapewnić wszystkim stronom udział w jednym postępowaniu.

Natomiast w rozpoznawanej sprawie, w której doszło do jednoczesnego przeniesienia odpowiedzialności i określenia zobowiązania z tytułu składek nie tylko nie zapewnił wszystkim byłym wspólnikom rozwiązanej już spółki cywilnej (...) udziału w jednym postępowaniu, ale też w sentencji zaskarżonej decyzji orzekł o solidarnej odpowiedzialności odwołującej O. W. (1)

ze współnikiem w/w spółki cywilnej (...), tj. osobą, która nie była w okresie powstania zaległości składkowych współnikiem w/w spółki cywilnej.

Konsekwencją tak skonstruowanej decyzji, jest zobowiązanie odwołującej do zapłaty długu składkowego solidarnie z A. H. (2), mimo, że ten ostatni nie miał zdolności prawnej do realizowania tego obowiązku.

Przy takich uchybieniach organu rentowego, prowadzących do wadliwości zaskarżonej decyzji, w ocenie Sądu Apelacyjnego, ze względu na zakres kompetencji sądu ubezpieczeń społecznych - przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji nie będzie mogło doprowadzić do usunięcia uchybień wyżej opisanych, popełnionych przez organ rentowy przy wydawaniu zaskarżonej decyzji.

Tylko bowiem organ rentowy będzie władny przy szczególnym trybie postępowania wynikającym z art. 115 § 4 w związku z art. 115 § 5 Ordynacji podatkowej po pierwsze pominąć w sytuacji „nowej” decyzji stwierdzenie solidarnej odpowiedzialności byłego współnika A. H. (1) jak i pominąć jego udział w tym postępowaniu, a jednocześnie zapewnić udział w tym postępowaniu oprócz odwołującej także pozostałym współnikom rozwiązanej spółki cywilnej (...) - tj. E. Ż. i A. Ż..

Należy nadto zaznaczyć, że w sytuacji, gdy odwołująca jeszcze przed wydaniem zaskarżonej decyzji, bo w piśmie z dnia 10 sierpnia 2015r., zwracała uwagę na fikcyjność zatrudnienia w Spółce Cywilnej (...) - synów pozostałych byłych współników w/w spółki i podnosiła, że zaległość składkowa była związana z tym faktem, to niewątpliwie organ rentowy, aby ustalić

w sposób prawidłowy wysokość rzeczywistego zadłużenia byłych współników z tytułu nieopłaconych składek w spornym okresie, winien przeprowadzić postępowanie wyjaśniające w tym przedmiocie.

W tym celu niewątpliwie powinnością organu rentowego było uzyskanie wyjaśnień od byłych współników E. i A. Ż. oraz od K. i P. Ż. zgłoszonych przez płatnika do ubezpieczeń społecznych. Jest wysoce prawdopodobne, że przeprowadzenie powyższych czynności wyjaśniających doprowadziłoby jeszcze przed wydaniem decyzji w trybie art. 115 § 4 i 5 Ordynacji podatkowej do ustalenia w sposób prawidłowy wysokości zadłużenia wszystkich byłych współników - w tym też odwołującej z tytułu nieopłaconych składek

w spornym okresie. Wprawdzie próbę prawidłowej wysokości zadłużenia odwołującej jako byłego współnika spółki cywilnej, która uległa rozwiązaniu, podjął Sąd I instancji, jednak wobec braku współpracy w tym przedmiocie organu rentowego

i wobec oświadczenia jego pełnomocnika na rozprawie 9 grudnia 2016r. poprzedzającej zamknięcie rozprawy i wydanie orzeczenia, iż po złożeniu przez byłego (...) spółki - (...) korygującej dokumentacji rozliczeniowej zaległość składkowa nie istnieje, doszedł do błędnego przekonania, że zaległości składkowe w okresie objętym zaskarżoną decyzją nie istnieją.

To oświadczenie pełnomocnika organu rentowego jednak pozostaje w sprzeczności z informacjami organu rentowego udzielanymi Sądowi w pismach procesowych z dnia 7 czerwca 2016r., 1 lipca 2016r. i 10 sierpnia 2016r., a także

z twierdzeniami pełnomocnika odwołującej zawartymi w piśmie procesowym z dnia 18 maja 2016r. (k. 190-192 a.s.) oraz z załączonym do tego pisma rozliczeniem przez organ rentowy konta byłego płatnika składek z wykazaniem na dzień 5 kwietnia 2016r. zadłużenia za okres od sierpnia 2010r. do czerwca 2011r. w łącznej kwocie 5.633,06 zł, na które składają się następujące należności :

1) FUS – kwota niedopłaty 2.621,53 zł + odsetki na w/w dzień w kwocie 1.555 zł, koszty upomnienia 35,20 zł,

2) FUZ – kwota niedopłaty 680,30 zł + odsetki na dzień 5.04.2016r. 389 zł + koszty upomnienia 35,20 zł

3) FP i FGŚP – kwota niedopłaty 230,63 zł + odsetki na 5.04.2016r. 101 zł + koszty upomnienia 35,20 zł

W świetle powyższych okoliczności ustalenie faktyczne Sądu I instancji co do nieistnienia w ogóle zaległości składkowych za okres objęty zaskarżoną decyzją jest co najmniej przedwczesne.

Jednocześnie nie sposób też podzielić poglądów organu rentowego, iż skarżona decyzja w sposób prawidłowy ustalała wysokość zadłużenia byłych wspólników spółki cywilnej z tytułu nieopłaconych składek w spornym okresie oraz określała prawidłowo zakres odpowiedzialności byłych wspólników tej spółki za zadłużenie spółki z tytułu nieodprowadzonych składek.

Jak już bowiem wskazywano powyżej, skoro w odniesieniu do wspólników (byłych wspólników) spółki cywilnej brak jest dwufazowości postępowania przy przeniesieniu odpowiedzialności za zaległości składkowe spółki na te osoby i dochodzi do jednoczesnego określenia podstawy przenoszonych odpowiedzialności i wielkości zobowiązania składkowego spółki, a w konsekwencji także ich osobistej odpowiedzialności, to wspólnicy (byli wspólnicy) powinni mieć realny wpływ na określenie przenoszonego na nich zobowiązania składkowego. Wielkość tego zobowiązania płatnika, jako nieustalona odrębną decyzją wobec rozwiązywanej spółki, może być w tym postępowaniu kwestionowana przez jej byłych wspólników. Odwołująca jeszcze przed wydaniem zaskarżonej decyzji kwestionowała wielkość zobowiązania składkowego spółki poprzez podnoszenie twierdzeń o jej zawyżeniu wobec fikcyjnego zatrudnienia w spółce (...) w okresie objętym postępowaniem wyjaśniającym w postępowaniu wszczętym z urzędu w sprawie przeniesienia na nią jako wspólnika spółki cywilnej po jej ustaniu odpowiedzialności za zobowiązania spółki z tytułu składek.

Pomimo tego organ rentowy nie przeprowadzając stosownego postępowania wyjaśniającego opartego na konkretnych dowodach i ustaleniach doprowadził do wydania decyzji przedwczesnej w zakresie rozstrzyganej w niej materii zarówno co do rzeczywistego kręgu byłych wspólników spółki cywilnej w okresie powstania zaległości składkowych jak i co do określenia wielkości zobowiązania składkowego spółki, za które odpowiedzialność była przenoszona w trybie art. 115 § 4 i 5 Ordynacji podatkowej.

Tym samym wydana z urzędu decyzja dotycząca odpowiedzialności za zobowiązania składkowe osób trzecich (byłych wspólników spółki cywilnej) w okresie rozstrzyganej w niej materii była przedwczesna.

Natomiast do nierozpoznania istoty sprawy przed organem rentowym dochodzi wtedy, gdy m.in. wydana z urzędu decyzja jest przedwczesna w zakresie rozstrzyganego w niej przedmiotu (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 31 sierpnia 2017r.).

Tak więc mając na uwadze wszystkie podnoszone wyżej okoliczności należało uznać, że zarówno przed Sądem I instancji jak i wcześniej przed organem rentowym nie doszło do rozpoznania istoty sporu (art. 386 § 4 k.p.c. w zw. z art. 477^{14a} k.p.c.), przy czym z przyczyn omawianych już uprzednio doszło do takich wad zaskarżonej decyzji, których naprawienie w postępowaniu sądowym nie jest możliwe.

Kierując się powyższymi okolicznościami Sąd Apelacyjny na podstawie art. 477^{14a} k.p.c. orzekł jak w sentencji.

/-/ SSO del.B.Torbus /-/ SSA M.Pierzycka-Pajak /-/ SSA L.Jachimowska

Sędzia Przewodniczący Sędzia

ek